

mine Støvler selv — saa kan jeg vel ogsaa nok børste Støvet af mine Bukser!“

En lignende Trang til Modsigelse var opkommen hos ham ved Synet af det — i Forhold til hans egne Vaner — overdaadigt dækkede Aftensbord med dets mange pirrende Lækkerier, dets italienske Vinkarafler og øvrige kostbare Service. I det hele følte han stærkt det Ansvar, han havde paataget sig overfor sin Sag og sine Venner ved at nyde Gæstfrihed her i Fjendens Lejr. Han besvarede høfligt, endog udførligt, sin Borddames, Fru Hassings forskellige interesserede Spørgsmaal om Forholdene i hans Menighed men var bestandig agtpaagivende, gav sig ikke paa noget Punkt hen og aflagde ikke et Øjeblik den alvorlige, næsten mørke Mine, der var hans tavse Protest mod alt, hvad han saa' omkring sig.

Doktor Hassings Spisestue var udstyret i en noget besynderlig, halvt pompejansk, halvt moderne Stil. Langs med de terrakottafarvede Længdevægge var der opstillet langhalsede Vaser og Krukker paa smaa Konsoller; Endevæggene var betrukne med mørkegrønt Klæde, og paa dette var der ophængt pragtfulde Samlinger af gamle Fajancefade, Majolikaarbejder og antike Haandvaaben.

Ved den øverste Bordende sad Frøken Ragnhild